

[Socialministeren]

debat her i folketinget med henblik på at gennemføre det, som vi under debatten sidste år kaldte anden fase i forsøget på at lette sagspresset.

Erik B. Smith (S):

Nu synes jeg ikke, at den nuværende regering behøver at påberåbe sig, at problemer også var kendt under den tidligere regering, i alt fald ikke længere. Det er ikke tilfredsstillende, at ministeren bare siger, at man forventer, og at man af al kraft osv. Jeg ønsker at få oplyst, om ministeren agter at foretage sig noget, f.eks. en forøgelse af bemandingen i ankestyrelsen, indtil de overvejelser, forsøg og forventninger, man har, vil træde i kraft efter sommerferien.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg forsøger såmænd ikke at påberåbe mig nogen tidligere regerings ansvar i denne sag. Jeg henviser kun til, at de lange ventetider bestemt ikke er noget nyt problem.

Når hr. Erik B. Smith beder om det, som jeg vil kalde øjeblikkelige initiativer, vil jeg gerne gøre det fuldstændig klart, at det naturligvis er folketinget, der til syvende og sidst er afgørende for, hvilket spillerum der er tale om.

Jeg gør opmærksom på, at det lovforslag, som denne regering fik gennemført i den forrige folketingsamling, tidligere er stødt på store vanskeligheder i folketinget, og det blev ikke gennemført helt i den form, som vi kunne have ønsket os. Det er for så vidt folketinget, der har lagt rammen for, hvordan man kunne forenkle.

Jeg gør opmærksom på, at det udvalg, som jeg henviste til, som arbejder meget intenst, og som jeg klart forventer vil komme med en række forbedringsforslag, vil bidrage til yderligere at nedbringe sagsbehandlingstiden, men her kommer måske alligevel en sammenligning ind med tidligere regeringer. Tidligere regeringer har også måttet erkende, også uanset ansættelse af flere medarbejdere, at det ikke lykkedes at nedbringe sagsbehandlingstiden. Jeg betragter det som et alvorligt problem, og vi gør faktisk alt, hvad vi overhovedet har mulighed for inden for de rammer, folketinget giver os.

Erik B. Smith (S):

Arbejdet med at nedbringe sagsbehandlingstiden i ankestyrelsen startede ganske rigtigt i den tidligere regerings tid, og socialdemokratiet stemte også for begrænsningen i ankeadgangen netop for at få nedsat ekspeditionstiden. Men når det nu viser sig, at ekspeditionstiden ikke er blevet nedsat, vil jeg bede ministeren om endnu en gang at sige, hvad han agter at gøre for at få nedbragt ekspeditionstiden, indtil de overvejelser, han i øvrigt har sat i værk i sit ministerium, bliver ført ud i livet.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Som jeg nævnte i mit første svar, har socialministeriet i begyndelsen af januar måned henstillet til amsankenævnet at vejlede borgerne om, hvilke sager ankestyrelsen kan forventes at betragte som principielle. Det er faktisk det, vi kan gøre i den aktuelle situation for at undgå, at der kommer et stort sagspres udefra i forhold til den sociale ankestyrelse, som alligevel ikke bliver behandlet i den sociale ankestyrelse, fordi det ikke er principielle sager. Det er et konkret forsøg på at nå frem til, at første fase af forsøget på at forbedre dette område slår igennem så hurtigt som muligt, og det er i realiteten ud over det, der i øvrigt finder sted i det omtalte udvalg, faktisk det eneste, der konkret kan gøres i dette øjeblik.

Erik B. Smith (S):

Vil ministeren benægte, at man ved indsættelse af flere mandskabsmæssige ressourcer i ankestyrelsen ville kunne nedbringe ekspeditionstiden?

Socialministeren (Palle Simonsen):

Nej, det ville nok være meget drastisk ligefrem at benægte det, men jeg vil gerne sige ganske klart, at det ikke er min holdning, at ansættelse af et ekstra antal medarbejdere ville løse dette problem. Det er jo i virkeligheden det, der er sket mange gange tidligere, uden at sagsbehandlingstiden er blevet reduceret. Jeg vil gerne for en ordens skyld gøre opmærksom på, at der ikke er sket nogen reduktion af medarbejderantallet i den sociale ankestyrelse under denne regering. Det er det samme som det, vi overtog.

Hermed sluttede spørgsmålet.